

Prasība, kas celta 2007. gada 17. aprīlī — Hitachi u.c./Komisija

(Lieta T-112/07)

(2007/C 129/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Hitachi Ltd Tokyo* (Japāna), *Hitachi Europe Ltd Maidenhead* (Apvienotā Karaliste), *Japan AE Power Systems Corp. Tokyo* (Japāna), (pārstāvji — *M. Reynolds, P. Mansfield* un *D. Arts*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

Prasītāji attiecīgi lūdz Tiesu:

- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no tiem;
- rezultātā, atcelt katram no tiem uzlikto naudas sodu;
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz katru no tiem vai vismaz atcelt vai samazināt katram no tiem uzliktos naudas sodus;
- piespriest Komisija atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji cēla prasību saskaņā ar EKL 225. un 230. pantu atceļ Komisijas 2007. gada 24. janvāra lēmumu (lieta COMP/F/38.899 — *Gas Insulated Switchgear* — C(2006)6762 galīgā redakcija) kurā Komisija atzina, ka prasītāji un citi uzņēmumi ir pārkāpuši EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu gāzes izolācijas slēgiekārtu nozarē (turpmāk tekstā — “GIS”) ar vairākiem nolīgumiem un saskaņotām darbībām, kas ir: a) tirgus sadalīšana, b) kvotu sadalīšana un attiecīgo tirgus daļu saglabāšana, c) individuālu GIS projektu sadalīšana (manipulēšana ar cenu piedāvājumiem) noteiktiem ražotājiem un manipulācijas ar konkursa procedūrām attiecībā uz šiem projektiem, d) cenu noteikšana, e) līgumi, ar kuriem izbeidz licenču līgumus ar personām, kuras nav karteļa dalībnieki, un f) apmaiņa ar būtisku tirgus informāciju. Pakārtoti prasītāji prasa, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 31. pantu, atcelt vai samazināt katram no tiem uzliktos naudas sodus.

Pamati, uz kuriem atsaucas prasītāji, var tikt rezumēti šādi. Prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi tiesību uz aizstāvību aizsardzības pamatnoteikumus, Regulas Nr. 1/2003 2. pantu un EKL 81. pantu, kā arī vispārējos Kopienu tiesību principus šādā nozīmē:

Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību, nepiešķirot piekļuvi noteiktiem vainu apstiprinošiem pierādījumiem, kā arī noteiktiem iespējami attaisnojošiem dokumentiem.

Otrkārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu atbilstoši Regulas Nr. 1/2003 2. pantā paredzētajiem tiesiskajiem standartiem. Šajā nozīmē prasītāji it īpaši norāda, ka Komisija nav pierādījusi, tādā veidā, kā tas ir minēts lēmumā, ka starp attiecīgajiem Eiropas un Japānas uzņēmumiem bija vienota izpratne vai ka jebkāda vienota izpratne bija atzīstama par aizliegtu (no)līgumu un/vai aizliegtu vienošanos.

Treškārt, prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka prasītāji ir piedalījušies vienotā un ilgstošā pārkāpumā.

Ceturtkārt, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas prasītājiem uzlikto naudas sodu novērtējumā, neizvērtējot prasītāju izdarītā pārkāpuma īpašo nozīmi.

Piektkārt, saskaņā ar prasītāju teikto Komisija ir pieļāvusi acīmredzami kļūdu, neņemot vērā ar [pārkāpuma] ilgumu saistītos faktorus, nosakot prasītāju naudas sodus.

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka ar Komisijas izmantoto metodi naudas sodu noteikšanai attiecībā uz reizināšanas koeficientu tiek pārkāpti vispārējie Kopienu tiesību principi par vienlīdzīgu attieksmi un samērīgumu gan saistībā ar risku, ka prasītāji varētu nodarīt jebkādu būtisku kaitējumu Eiropas tirgum, gan saistībā ar to, ka varētu netikt ņemts vērā recidīvisms.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1.-25. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 13. aprīlī — Last Minute Network/ITSB — Last Minute Tour (“LAST MINUTE TOUR”)

(Lieta T-114/07)

(2007/C 129/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Last Minute Network Ltd*, Londona (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *P. Brownlow*, *solicitor*)